

Księga Izajasza

Rozdział 10

1. Biada, którzy ustawują prawa niebożne, i piszący niesprawiedliwość napisali: 2. aby ucisnęli na sądzie ubogie i gwałt uczynili sprawie ponizonych ludu mego, aby były wdowy łupem ich, a sieroty aby odzierali. 3. Cóż uczynicie w dzień nawiedzenia i utrapienia z daleka przychodzącego: do czyjego się ratunku ucieczecie? I gdzie zostawicie sławę waszą, 4. abyście się nie zgarbili pod okowami, a z pobitymi żebyście nie upadli? W tym wszystkim nie odwróciła się zapalczywość jego, ale jeszcze ręka jego wyciągniona. 5. Biada Assurowi! Różga gniewu mego i kij on jest: w ręce ich rozgniewanie moje. 6. Do narodu zdrażliwego pošlę ji a na lud zapalczywości mojej rozkażę mu, aby pobrał łupy i rozchwycił korzyści, i uczynił go podeptanym jako błoto na ulicach. 7. Lecz on nie tak będzie mniemał i serce jego nie tak będzie rozumiało, ale serce jego będzie na zstarcie i na wytracenie niemało narodów. 8. Bo rzecze: 9. Aza książęta moje pospołu królmi nie są, aza nie jako Charkamis, tak Kalano, a jako Arfad, tak i Emat, aza nie jako Damaszek, tak i Samaria? 10. Jako nalazła ręka moja królestwa bałwańskie, tak i bałwani ich z Jeruzalem i z Samaryjej! 11. Izali jakom uczynił Samaryjej i bałwanom jej, nie także uczynię Jeruzalem i bałwanom jego? 12. I będzie, gdy wykona Pan wszystkie sprawy swoje na górze Syjon i w Jeruzalem, nawiedzę owoc wielmożnego serca króla Assur i sławę wysokości oczu jego. 13. Abowiem rzekł: Mocą ręki mojej uczyniłem i mądrością moją wyrozumiałem, i odjąłem granice narodom, i złupiłem książęta ich, i stargnąłem jako mocny wysoko siedzące. 14. I nalazła ręka moja jako gniazdo siłę narodów: a jako zbierają jajca, które są opuszczone, takem ja zebrał wszystkie ziemię, a nie było, kto by ruszył piórem i gębę otworzył, i zawarczał. 15. Izali się będzie przechwalać siekiera przeciw temu, kto nią rąba, abo się podwyższy pila przeciw temu, który nią trze? Jako gdyby się podnosiła różga na tego, który ją podnosi, i gdyby się podnosił kij, który wždy jest drewno. 16. Dlatego zesłę panujący JAHWE zastępów na tłuszcze jego suchoty, a pod sławą jego rozpalone będzie gorzało jako zapalenie ognia. 17. I będzie światłość Izraelowa w ogniu, a Święty jego w płomieniu, i będzie spalono i pożarto cierznie jego i tarnie dnia jednego. 18. A sława lasu jego i Karmela jego od dusze aż do ciała zniszczona będzie i będzie tułaczem od strachu. 19. Ostatek też drzewa lasu jego dla trochy policzon będzie i dziecię je podpisze. 20. I będzie dnia onego: nie przyczyni ostatek Izraela i ci, którzy się wybiegali z domu Jakobowego, polegać na tym, który je bije: ale polegać będzie na JAHWE, świętym Izraelowym, w prawdzie. 21. Ostatek się nawróci, ostatek, mówię, Jakoba do Boga mocnego. 22. Bo choćby było ludu twego, Izraelu, jako piasku morskiego, ostatek nawróci się z niego, dokonanie skrócone, wyleje sprawiedliwość. 23. Bo dokonanie i skrócenie uczyni JAHWE Bóg zastępów w pośrodku wszystkiej ziemi. 24. Przetoż to mówi JAHWE Bóg zastępów: Nie bój się, ludu mój, obywatelu Syjon, Assura: różgą ubije cię a laskę swą podniesie na cię na drodze Egipskiej. 25. Bo jeszcze maluczko i trochę, a skończy się rozgniewanie i zapalczywość moja nad złością ich. 26. I wzbudzi nań JAHWE zastępów bicz na kształt porażki Madian

na skale Oreb i różgę swą na morzu, i podniesie ją na drodze Egipskiej. **27.** I będzie dnia onego: zjęte będzie brzemień jego z ramienia twego i jarzmo jego z szyje twojej, i zgnije jarzmo od oliwy. **28.** Przyjdzie na Ajat, przejdzie do Magron, u Machmas porzuci naczynie swoje. **29.** Przebiegli w lot: Gaba mieszkanie nasze, zdumiała się Rama, Gabaat Saulowe uciekło. **30.** Wykrzykaj głosem twoim, córko Galim, pilnuj, Laisa, ubożuchna Anatot. **31.** Przeprowadziła się Medemena, obywatele Gabim zmacniajcie się! Jeszcze dzień jest, że mogą stać w Nobie, będzie potrząsał ręką swoją ku górze córki Syjon, pagórkowi Jeruzalem. **32.** Oto panujący JAHWE zastępów stłucze łagwicę w strachu, a wysokiego wzrostu wycięci będą, a wynieśli będą poniżeni. **33.** I obalone będą gęstwy lasu żelazem, i Liban z wysokimi upadnie. **34.** - - -

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.